



בבית המשפט העליון בירושלים

רע"א 6442/13 - ז'

לפני: כבוד הרשמת ליאת בנמלך

המבקש: יונתן יוסף

נגד

המשיבה: הראל חברה לביטוח בע"מ

בקשה לסילוק על הסף

החלטה

בפניי בקשה למחיקת בקשת רשות הערעור שבכותרת על הסף.

1. בפתח בקשת רשות הערעור ציין המבקש תחילה כי נודע לו על פסק הדין נשוא ההליך בין התאריכים 5.7.2013 ל-7.7.2013, ובהתאם להנחיית מזכירות בית המשפט תיקן את הפתיח וציין כי נודע לו אודות פסק הדין ביום 5.7.2013.

בבקשה שבפניי נטען על ידי המשיבה כי עיון באתר "נט-המשפט" ובמרכז המידע העלה כי פסק הדין הומצא לבא-כוח המבקש עוד ביום 30.6.2013, ומכאן כי בקשת רשות הערעור, אשר הוגשה ביום 29.9.2013, הוגשה לאחר חלוף המועד להגשתה, ומשכך מבקשת המשיבה להורות על דחייתה על הסף.

2. לטענת המבקש יש לדחות את הבקשה, והוא עומד על טענתו כי נודע לו לראשונה אודות פסק הדין אך בין התאריכים 5.7.2013 ל-7.7.2013 עת בא-כוחו עיין באתר "נט המשפט". בהקשר זה טוען הוא כי מאתר "נט המשפט" עולה כי פסק הדין

הועבר למשרד בא-כוחו באמצעות הדואר האלקטרוני ביום 30.6.2013, אך אין במשרדו תיעוד להודעה זו, כך שלא ניתן לדעת האם ההודעה כלל לא הגיעה ליעדה או שמא בשוגג נמחקה היא או תויקה בתיק אחר. מכל מקום, כך לטענתו, אין מקום לראות במועד העברת הדואר האלקטרוני כמועד ההמצאה כדין, ומשכך אין יסוד לטענה כי הליך הוגש באיחור.

3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

עיון באתר "נט המשפט" מלמד כי פסק הדין אכן נשלח על ידי מזכירות בית המשפט לבא-כוח המבקש באמצעות דואר אלקטרוני בלבד.

בתצהיר שצירף בא-כוח המבקש הצהיר הוא כי כתובת הדואר האלקטרוני שברשותו אינה עומדת בתנאי תקנה 1ב497 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי), וכי בנוסף לא מתקיימים בעניינו תנאי תקנה 497ה(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, שעניינה המצאה אלקטרונית מבית משפט לעורך-דין, שכן לטענתו הוא אינו מפעיל "אמצעים סבירים לצורך הגנה על תיבת הדואר שלו מפני שיבוש בעבודתה העלול לפגום במהימנות המידע שבה" וכן מעולם לא ביקש "לקבל כתבי בי-דין מבית המשפט אל כתובת הדואר האלקטרוני".

בהינתן האמור ובהתאם להוראות תקנות סדר הדין האזרחי לא ניתן לראות במועד בו נשלח פסק הדין באמצעות הדואר האלקטרוני על ידי מזכירות בית המשפט כמועד המצאה כדין, אשר ממנו יש למנות את הימים הנתונים להגשת ההליך. כמו כן, ומשלטענת בא-כוח המבקש פסק הדין לא הגיע לידי באותו המועד (בין אם כי הודעת הדואר האלקטרוני לא הגיעה ליעדה ובין אם כיוון שנמחקה מתיבת הדואר הנכנס מחמת טעות), לא ניתן לומר כי יש לראות במועד זה משום "מועד ידיעה" קונסטרוקטיבי אשר ממנו יש למנות את הימים הנתונים להגשתו של ההליך הערעורי (ראו והשוו בע"מ 1350/13 פלוני נ' פלונית, פסקה 4 (16.5.2013)).

נוכח האמור ומשאינן נמצא כל עוגן בדבר מועד המצאה כדין של פסק-הדין ובא-כוח המערער טוען בתצהיר כי ידע בפועל על פסק הדין לראשונה מעוין באתר "נט המשפט" אותו ערך לכל המוקדם ביום 5.7.2013, סבורני כי יש למנות את הימים הנתונים להגשת ההליך למן מועד זה. משכך, ובשים לב לימי פגרת הקיץ ופגרת הסוכות, ההליך הוגש במועד.

הבקשה נדחית, אפוא. המשיבה תישא בהוצאות המבקש בסך של 2,500 ש"ח.

תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור תוגש כאמור בהחלטת כב' השופט ע'
פוגלמן מיום 2.12.2013.

ההחלטה תומצא לצדדים ללא דיחוי, ותתויק בתיק השופט.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשע"ד (1.1.2014).

ליאת בנמלך

ר ש מ ת